

CKNAĆ (13) *vb impf*

cknać (11), **cnąć** (2); cknąć *BierEz, RejPs, RejJóz* (2), *RejKup, LubPs, RejPos* (2), *RejZwierc*; cnać *FalZioł*; cknąć : cnać *Leop* (2 : 1).

inf cknąć (3). ◇ *praes* 1 sg cknę (2). ◇ 3 sg cknie (3). ◇ *praet* 3 sg m cknął (1). ◇ *fut* 1 sg m będę cknął (1). ◇ *con* 1 pl m pers bychmy cknęli (1) *RejPs*, byśmy cknęli (1) *RejPos*. ◇ 3 pl m pers by cknęli (1). ◇ [*impers praes* cknie się (3) cf **CKNAĆ SIĘ**].

Sł stp notuje, Cn s. v. tęsknię sobie w czym, Linde XVI w. s.v. cklić się, cknąć się.

1. Być w złym stanie psychicznym; buntować się wewnętrznie, narzekać, przykrzyć, mieć czegoś dość; pertaedere, taedere, tristem esse Cn (zawsze, oprócz podgrupy a. w zwrocie »cknać sobie«) (11) : Thedy wziął z łobą Piotrá/ Iákubá/ y Ianá: y iął lie lękác y cnać łobie. *Leop Mar* 14/33.

cknąć nad kim (1): Zá thychże dni począł łobie Pan cknąć áftyłkować nád Iíráelem *Leop* 4.Reg 10/32.

cknąć z czym (1): á będę łobie cknął z żywotem moim. *Leop Iob* 9/21.

cknąć w czym (7): *RejPs* 91; A tak gdyż to twa wola nicz ia w tym nieczkne łobie *RejJóz* I6v, N8; Wyłáwyánye z dzyękámi zá dziwny rátnk w przeciwnołciach/ ácz pod czás krewkye przyrodzenie w thym wáthpi á cknie łobye. *LubPs* H3 marg; *RejPos* 314, 330v; *RejZwierc* 199.

a. Nudzić się (1) : Tákże po morzu płynęli/ Mowiac z łobą by nie cknęli. *BierEz* Qv.

2. Być w złym stanie fizycznym; odczuwać cierpienie, szczególnie mdłości (2) :

Zwrot: »sobie cknąć« (2): Przythym małz baczyć iż niewiałtha ktora łobie barzo cznie/ á miecze łobą: [...] małz pewną nadzieię dobrego kończa á pociełznego w częłliwym porodzeniu. *FalZioł* V 18c; Kupiecz łobie jęcże cknie/ y powieda aż podruge czos łniego wyłlo *RejKup* q8v.

Synonimy: **1.** narzekać, przykrzyć, styskować; **2.** mdlić.

Formacje pochodne: *ocknąć, przycknąć się, zecknąć.*

Cf **CNAĆY, CKNIENIE**